

РЕШЕНИЕ

№ 22317

гр. София, 28.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2365** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Л. Б., чрез процесуалния му представител адв. К. Ч. - САК, срещу Решение № 386/30.01.2025г., постановено по НАХД № 20241110215937 по описа за 2024 година на Софийски районен съд, НО, 104 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №24-4332-023049/01.10.2024г. на началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста / лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно, издадено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Правят се възражения, че не са анализирани събраните по делото доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност. Отделно се сочи, че наложената глоба е в максимален размер, а както съда е посочил нормата на чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, предвижда наказание глоба от 100 лв. до 300 лв. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателното постановление. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява. Депозирано е становище от

29.05.2025г. по същество на спора.

Ответникът – редовно призван, не изпраща представител, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита, че касационната жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, XXVII-ми касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал. 2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови оспореното решение СРС е приел за установено, че на касатора С. Л. Б. е издадено наказателно постановление за това, че на 21.08.2024г., около 11:00 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] пред № 1 е управлявал лек автомобил „М. ЦЛС 320 ЦДИ“ с рег. номер С., след като е лишен от право да управлява МПС по административен ред.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения:

Въз основа на тези факти съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, че са налице обстоятелства, ангажиращи отговорността на жалбоподателя и липсват такива, които да я изключват. По съществото на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от Б. нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Съгласно разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4. Според чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, за да има право да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

В настоящия случай за да приложат ПАМ, органите на реда са приели, че водачът не притежава СУМПС – неправооспособен водач. За реализиране отговорността по чл. 150а, ал. 1, предл. второ ЗДвП е достатъчно да бъде констатиран фактът на управление МПС, след като водачът е бил лишен от това право по съдебен или по административен ред. Този факт не е оборен от страна на Б..

В тази връзка посочените в касационната жалба доводи са обсъдени от съда и направените изводи съответстват на установените факти и приложимия закон, поради което не следва да се повтарят.

Касационната инстанция намира, че наказателното постановление е издадено за нарушение, което е доказано по безспорен и несъмнен начин, при липса на съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, което обуславя неговата законосъобразност. При индивидуализация на

наказанието, при съобразяване на разпоредбата на чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е видно, че същата предвижда административно наказание в размер от 100 до 300 лева., поради което така наложената глоба попада в рамките, предвидени в чл. 177, ал. 1 от ЗДвП, а освен това е определена правилно в съответствие с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Предвид горното, като е потвърдил наказателното постановление, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. При извършената проверка на съдебния акт не се установиха пороци във връзка с неговите валидност и допустимост. Решението е постановено в процесуално законосъобразно съдебно производство и при правилно приложение на материалния закон. Не са налице касационни основания за отмяната му, поради което и съдебният акт ще се остави в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 386/30.01.2025г., постановено по НАХД № 20241110215937 по описа за 2024 година на Софийски районен съд, НО, 104 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: